

ΕΙΣΗΓΗΣΗ Γ.Σ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΜΠΟΡΟΥΪΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

30/05/2021

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η κυβέρνηση μας κήρυξε τον πόλεμο φέρνοντας τις ανατροπές του αιώνα κατά παραγγελία των επιχειρηματικών ομίλων!

Και σε αυτόν τον πόλεμο απαντάμε με απεργία στις 3 Ιούνη και μαζική συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση των σωματείων 10 π.μ. στα Προπύλαια.

Δίνοντας συνέχεια στις κινητοποιήσεις των προηγούμενων ημερών με αίτημα να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο – έκτρωμα.

Κάνουμε τα αδύνατα – δυνατά το απεργιακό κάλεσμα να φτάσει σε κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα, σε κάθε κατάσταση, αποθήκη και γραφείο.

Και μετά το τέλος της σημερινής μας γενικής συνέλευσης οι συνάδελφοι που είναι εδώ σχεδιάζουν την επιτυχία της απεργίας στο χώρο τους, στα καταστήματα που εργάζονται. Με το κάλεσμα του σωματείου να φτάσουμε σε όσο το δυνατόν περισσότερους συναδέλφους μας.

Να τους καλέσουμε να γίνουν μέλη του σωματείου μας, να απεργήσουν.

Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, δεν υπάρχουν άλλες αντοχές, άλλα περιθώρια για υποχώρηση.

Η αγανάκτηση και ο θυμός που νιώθουμε να εκφραστεί με τη μαζική μας συμμετοχή στην απεργία, την Πέμπτη.

Απορρίπτουμε τη σαπίλα και τη βαρβαρότητα που ζούμε και προσπαθούν να μας την πλασάρουν ως πρόοδο και εκσυγχρονισμό.

Απαιτούμε το νομοσχέδιο – έκτρωμα που χτυπάει το δωρο, το σταθερό εργάσιμο χρόνο, την Κυριακάτικη αργία, επιβάλλει τη 10ωρη εργασία, τις απλήρωτες υπερωρίες, βάζει ακόμα περισσότερα εμπόδια στην οργάνωση της πάλης μας μέσα από τα σωματεία μας, να μην κατατεθεί.

Να μην κατατεθεί ένα νομοσχέδιο που μαζί με όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο που έχουν εξασφαλίσει οι επιχειρηματικοί όμιλοι, απ' όλες τις κυβερνήσεις μέχρι σήμερα, μας δένει χειροπόδαρα στερώντας μας τη ζωή.

Συνάδελφοι,

δεν πρόκειται για άλλο ένα αντεργατικό νομοσχέδιο, πρόκειται για ένα τερατούργημα που χτυπάει την καρδιά των δικαιωμάτων μας, εκσυγχρονίζει, ενισχύει και επεκτείνει την εργασιακή ζούγκλα, Αυτή που ζούμε χρόνια τώρα,

Είναι ένα νομοσχέδιο κατά παραγγελία των επιχειρηματικών ομίλων προκειμένου να βγουν αλώβητοι από τη νέα οικονομική τους κρίση. Τους εξασφαλίζει ακόμα πιο φθηνούς, πιο ευέλικτους, αναλώσιμους και αφοπλισμένους εργαζομένους. Τους λύνει εντελώς τα χέρια για να μας ξεζουμίζουν μέχρι τελικής πτώσης και μοναδικό κριτήριο την διασφάλιση των κερδών τους.

Είναι ένα νομοσχέδιο που στην κυριολεξία μας γυρίζει έναν αιώνα πίσω! Στην δουλειά ήλιο με ήλιο και για ένα κομμάτι ψωμί.

Τα βασικά σημεία του νέου αντεργατικού νομοσχεδίου είναι:

- 1. Χτύπημα του 8ωρου, του σταθερού εργάσιμου χρόνου, καθιέρωση της 10ωρης δουλειάς και των απλήρωτων υπερωριών. Αυτά θα επιβάλλονται από τους εργοδότες με ατομικές συμβάσεις εργασίας.**

Οι δύο τουλάχιστον επιπλέον ώρες εργασίας πέραν του 8ωρου θα είναι χωρίς αμοιβή δηλαδή τζάμπα εργασία. Θα αναπληρώνονται λέει οι απλήρωτες υπερωρίες με μειωμένο ωράριο ή άδεια σε βάθος 6μηνου. Το νομοσχέδιο δεν κάνει διάκριση εφαρμογής του μέτρου για συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου, κάτι που αφήνει ανοιχτό το πεδίο εφαρμογής του.

Ο εμπαιγμός απογειώνεται από το υπουργείο Εργασίας όταν φτάνει να παρουσιάζει ως **«δικαίωμα του εργαζόμενου το να δουλεύει τζάμπα 10 ώρες τη μέρα**, που τάχα δεν πρέπει να του το «στερούν» τα συνδικάτα...

Κάνοντας το άσπρο μαύρο ο υπουργός εργασίας φέρνει ως παράδειγμα τη «μητέρα» που όπως λέει έχει «δικαίωμα να μη δουλεύει την Παρασκευή για να βλέπει το παιδί της», έχοντας επιλέξει να δουλεύει «10 ώρες τις άλλες μέρες τη βδομάδα».

Ας έρθει να τα πει στις εκατοντάδες εργαζόμενες μητέρες στο εμπόριο που με το έτσι θέλω και όχι από επιλογή δεν βλέπουν τα παιδιά τους ούτε Παρασκευές, ούτε Κυριακές γιατί δουλεύουν 7 ημέρες την εβδομάδα.....

Ας έρθει αυτά να τα πει στη μάνα που απολύθηκε προχθές από την Jumbo ενώ βρίσκεται με αναρρωτική στο σπίτι της, Στην συναδέλφισσα που απολύθηκε με το που δήλωσε την εγκυμοσύνη της στον εργοδότη της.

Στις μανάδες που στερούνται τις διακοπές με τα παιδιά τους, τις οικογένειες τους γιατί οι άδειες δίνονται όποτε βολεύει την επιχείρηση.

- 2. Θεσμοθετούν την «ψηφιακή κάρτα εργασίας», που και καλά θα συνετίσει τους κακούς εργοδότες! Και δεν μπορούν να πείσουν ούτε τους εαυτούς τους αφού οι εργοδότες «και με το νόμο» κάνουν και θα συνεχίζουν να κάνουν ό,τι θέλουν.**

Κάρτα έχουμε και τώρα σε κάποιες επιχειρήσεις στον κλάδο και σε αναγκάζουν να τη χτυπάς την ώρα που είναι να σχολάσεις και να ξαναμπείς για δουλειά.

- 3. Με το άρθρο 55 ορίζεται ρητά πως «το διάλειμμα δεν αποτελεί χρόνο εργασίας», ενώ στο άρθρο 56 προβλέπεται ότι οι μερικώς απασχολούμενοι όχι μόνο πρέπει να παρέχουν πρόσθετη απασχόληση αν τους ζητηθεί από την επιχείρηση, αλλά αυτό μπορεί να γίνει όχι συνεχόμενα στη βάρδια τους, αλλά αφού μεσολαβήσει κενό. Αυτό σημαίνει ότι ενώ κάποιος προσλαμβάνεται για 4ωρο, στο τέλος της μέρας με τα διακεκομμένα**

ωράρια μπορεί να υποχρεώνεται να είναι «στο δρόμο» πολλαπλάσιες ώρες και για ψίχουλα.

Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι εργαζόμενοι στην INTERSPORT που προσλαμβάνονται 4ώροι και δουλεύουν 8ώρα και παραπάνω και με διακεκομμένο ωράριο και όχι στο ίδιο κατάσταση.

- 4. Αυξάνει στις 150 ώρες τις υπερωρίες (από 96 στη μεταποίηση και 120 στις υπηρεσίες) τις οποίες μονομερώς θα μπορούν να επιβάλλουν οι επιχειρήσεις,** ενισχύοντας το οπλοστάσιο της υπερεκμετάλλευσης και της δουλειάς «ήλιο με ήλιο»! Επιπλέον, επικαλούμενες «επείγουσας φύσης εργασία», ακόμα κι αυτό το όριο των 150 ωρών μπορεί να ξεπερνιέται. **Μάλιστα η αύξηση των ωρών θα έρχεται στους εργοδότες και πιο φθηνά, καθώς μέχρι τις 150 ώρες ο εργαζόμενος θα αμείβεται με προσαύξηση μόλις 40%, ενώ με το ισχύον καθεστώς για πάνω από τις 120 ώρες η προσαύξηση είναι 60%.**

Τα 16ώρα στις αποθήκες του ΑΒ και τα 14ωρα στις αποθήκες του Πλαισίου που καταγγέλλουν οι συνάδελφοι θα μπορούν να επιβάλλονται με τη βούλα και με λιγότερο κόστος για την εργοδοσία.

- 5. Η κυριακάτικη αργία μετατρέπεται σε σπάνια εξαίρεση.** Παίρνοντας τη σκυτάλη από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που νομιμοποίησε τη δουλειά 32 Κυριακές το χρόνο για το εμπόριο, η ΝΔ **επεκτείνει και σε πολλούς άλλους κλάδους την εργασία τις Κυριακές.**
- 6. Καταργείται το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Μετατρέπεται σε «ανεξάρτητη αρχή» ,** που θα αναλάβει τον «έλεγχο» σε μια αγορά εργασίας με τη «ζούγκλα» να είναι πια κανονικότητα. Στόχευση είναι **να μην υπάρχει πια καμιά υποχρέωση του υπουργείου Εργασίας για τη στελέχωση της Υπηρεσίας, να μην είναι υπόλογη καμιά κυβέρνηση για τις ελλείψεις ή τα πεπραγμένα της,** με λίγα λόγια μας αφαιρεί ακόμα κι αυτό το μέσο στην προσπάθεια μας να βρούμε το δίκιο μας.
- 7. Περισσότερη «ελευθερία» για απολύσεις.** Στην πράξη οι εργαζόμενοι όχι μόνο δεν προστατευόμαστε, αλλά ακόμα και στην περίπτωση που δικαιωθούμε από τα δικαστήρια δίνεται στον εργοδότη η δυνατότητα, έναντι κάποιου αντιτίμου, να μην ξαναπροσλάβει τον απολυμένο.

Πρόκειται για ένα ακόμα «σήμα» προς την εργοδοσία ότι έχει **πλήρη ασυλία να κάνει ό,τι νομίζει με τους εργαζόμενους, αφού εκτός από το ότι θα μπορεί να τους βάζει να δουλεύουν όσο και όπως θέλει, θα τους ξεφορτώνεται και όποτε θέλει,** ξέροντας ότι αν κριθεί άκυρη η απόλυση δεν έχει και την υποχρέωση επαναπρόσληψης.

Όσο για τον εργαζόμενο, θα αρκείται σε κάνα ξεροκόμματο «αποζημίωσης» παραπάνω, κι αυτό αν το κατοχυρώνει, με την κινητικότητα που επικρατεί στην αγορά εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, με το **άρθρο 65** δίνεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις, καταβάλλοντας μια πρόσθετη αποζημίωση (3 μηνιάτικα μέχρι το διπλάσιο της νόμιμης), να ξαποστείλουν τον εργαζόμενο στο σπίτι του και στις ουρές της ανεργίας.

Αυτό το σήμα οι εργοδότες του κλάδου το έχουν πάρει και το εφαρμόζουν ήδη. Στο Πλαίσιο, 2 συνάδελφοι απολύθηκαν γιατί διεκδικούσαν καλύτερους όρους εργασίας και όχι γιατί " έπεσε η

δουλειά". Στο JUMBO η συναδέλφισσα έλαβε το ραβασάκι της καταγγελίας της σύμβασης της με δικαστικό κλητήρα και ενώ βρίσκεται στο σπίτι της με αναρρωτική.

Δεκάδες συνάδελφοι από την JUMBO αλλά και άλλες επιχειρήσεις απολύονται λίγες μέρες πριν συμπληρώσουν χρόνο για να μην δικαιούνται αποζημιώσεις και να μην κατοχυρώνουν δικαιώματα (πχ άδειες)

8. **Δουλειά από όπου θέλει ο εργοδότης με την τηλεργασία.** Ανάλογης κοπής είναι και οι διατάξεις για την τηλεργασία, καθώς το «δικαίωμα στην αποσύνδεση» είναι ο φερετζές για να περάσει όλο το νομοθετικό πλαίσιο που μονιμοποιεί και επεκτείνει στο έπακρο τη νέα αυτή μορφή «ευελιξίας», που ωφελεί τους εργοδότες και **αυξάνει την εντατικοποίηση της εργασίας, σβήνοντας τα όρια μεταξύ εργάσιμου και μη εργάσιμου χρόνου.**
9. **Βάζει νέα εμπόδια στην απεργία.** Η κυβέρνηση την επίθεσή της στην εργατική τάξη επιχειρεί με το νομοσχέδιο μια σαρωτική επίθεση σε κατακτημένες συνδικαλιστικές ελευθερίες, με τον υπουργό Εργασίας να παρουσιάζει τη δράση των συνδικάτων περίπου ως ...εγκληματική ενέργεια, μη μπορώντας να κρύψει το μίσος εργοδοτών και κυβερνήσεων απέναντι στην οργανωμένη - συλλογική διεκδίκηση.

Το νομοσχέδιο εισάγει την έννοια της «Ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας σε κλάδους κοινής ωφέλειας κατά τη διάρκεια της απεργίας». **Με τη συγκεκριμένη διάταξη διασφαλίζεται ότι η απεργία μετατρέπεται σε «συμβολική πράξη»**, αντιγράφοντας καμώματα από άλλες χώρες με εργαζόμενους που «απεργούν» ...δουλεύοντας, φορώντας μαύρα περιβραχιόνια.

Αν ψηφιστεί αυτό το αίσχος θα πρέπει σε μέρα απεργίας να διασφαλίζεται «τουλάχιστον το ένα τρίτο της συνήθως παρεχόμενης υπηρεσίας κατά τη διάρκεια απεργίας σε επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας». Έτσι, το απεργιακό δικαίωμα καταντά «αδειανό πουκάμισο» αφού για να παρέχεται το 1/3 των υπηρεσιών και μάλιστα πέραν του συνηθισμένου προσωπικού ασφαλείας, πρακτικά θα πρέπει να εργάζονται σχεδόν όλοι οι εργαζόμενοι.

Κοντά στα παραπάνω, το νομοσχέδιο βάζει **νέα εμπόδια στη λήψη απόφασης για απεργία, καθώς επιβάλλεται στα σωματεία η εφαρμογή ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, η οποία συνδυάζεται με την προηγούμενη διάταξη του ΣΥΡΙΖΑ περί υποχρεωτικής συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση** που αποφασίζει απεργία τουλάχιστον του 50% των οικονομικά ενεργών μελών του πρωτοβάθμιου συνδικάτου.

Το σκληρό απεργοσπασίας συμπληρώνεται με τη διάταξη που **απαγορεύει την περιφρούρηση της απεργίας** καθώς κάτι τέτοιο συνιστά «παράβαση που θα οδηγή με δικαστική απόφαση στη διακοπή της απεργίας».

Το νομοσχέδιο μεριμνά για λογαριασμό της εργοδοσίας και για όσους συνδικαλιστές είναι ...«αγύριστα κεφάλια» και τολμούν να πάνε κόντρα σε εργοδότες και κυβερνήσεις. Καταργώντας σχετικές προστατευτικές διατάξεις ανοίγει η πόρτα των απολύσεων συνδικαλιστών, καθώς «η απόλυση συνδικαλιστή θα επιτρέπεται για σπουδαίο λόγο...»,

Επιπλέον, η δράση των συνδικάτων μπαίνει ακόμα περισσότερο υπό τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους, μέσα από το «**φακέλωμά**» τους στο Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (ΓΕΜΗΣΟΕ), το οποίο θα είναι και προϋπόθεση για να μπορούν τα συνδικάτα να

διαπραγματεύονται και να υπογράφουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, όπως και να προκηρύσσουν απεργίες.

Η κυβέρνηση επιχειρεί να ντύσει αυτό το νομοσχέδιο - έκτρωμα με ένα ...περιτύλιγμα περί μέτρων για την «ισορροπία επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής» και ενσωμάτωσης της σχετικής ευρωπαϊκής Οδηγίας (2019/1158), σε μια προσπάθεια να εξωραΐσει τις ανατροπές που προωθεί. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μέτρα που συμπληρώνουν το τοπίο του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα. Στην πράξη, ισοδυναμούν με ελάχιστες άδειες, κατά τη διάρκεια των οποίων δεν εξασφαλίζεται το εισόδημα των εργαζομένων, και πολλές ρυθμίσεις «ευελιξίας».

Τέτοια εργαλεία είναι το «ευέλικτο ωράριο», η «μερική απασχόληση» και η τηλεργασία για εργαζόμενους γονείς. **Το νομοσχέδιο προσδιορίζει ότι ο εργοδότης εξετάζει κάθε αίτηση για ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας «λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της επιχείρησης και του εργαζομένου» και μπορεί να απορρίψει ή αναβάλει τη χορήγησή τους, κάνοντας σαφές ποιος είναι αυτός που μαζεύει και τεντώνει το ...λάστιχο της «ευελιξίας».**

Ένα τέτοιο έγκλημα απέναντι σε εκατομμύρια εργαζόμενους ο υπουργός εργασίας βαφτίζει «πρόοδο» και «εκσυγχρονισμό».

Ξεδιάντροπα μας λένε ότι αυτό γίνεται για το καλό μας. Οι εργαζόμενοι στο εμπόριο αυτό το καλό το βιώνουμε από πρώτο χέρι χρόνια τώρα. Με τα ωράρια λάστιχο τα 10ωρα και 12ωρα, τα διακεκομμένα ωράρια, δουλειά όχι μόνο τις Κυριακές αλλά και τις αργίες. Όλα αυτά στον έναν ή στον άλλο βαθμό προβλέπονται στις κατάπτυστες ατομικές συμβάσεις που αναγκαζόμαστε να υπογράψουμε, στους κανονισμούς εργασίας των επιχειρήσεων.

Θα διαπραγματευόμαστε λένε ελεύθερα με τον εργοδότη μας αν θέλουμε να δουλεύουμε 10ώρα έτσι ώστε να εξασφαλίζουμε μέρες για τη μελέτη και την εξεταστική οι φοιτητές, για τα παιδιά οι μανάδες και άλλα τέτοια.

Την απάντηση περί ελευθερίας και δημοκρατίας την έδωσε σε συναδέλφισσα ο εργοδότης της όταν ζήτησε να πάρει άδεια το καλοκαίρι " άδεια δεν έχει και εδώ ισχύουν οι δικόι μου νόμοι"

Αυτή τη δημοκρατία τη βιώνουν οι συνάδελφοι στα καταστήματα και τις αποθήκες των s/m που μέσα σε συνθήκες πανδημίας εργάζονται χωρίς ουσιαστικά μέτρα προστασίας υγείας και ασφάλειας με αποτέλεσμα να μετράμε δεκάδες θύματα στον κλάδο και εκατοντάδες κρούσματα. Που αναγκάζονται να επιλέξουν αν θα πεθάνουν από κορωνοϊό, εξάντληση ή από πείνα.

Αυτή τη δημοκρατία βιώνουν και οι εμποροϋπάλληλοι στα πολυκαταστήματα που ενώ ήταν σε αναστολή σύμβασης, γυρνώντας στην εργασία τους έμαθαν ότι είχαν χρεωθεί μέρες άδειας, ή ζητώντας 'άδεια για το καλοκαίρι πήραν την απάντηση "ότι τόσους μήνες κάθεστε και θέλετε και άδεια" στερώντας τους τη δυνατότητα να περάσουμε λίγες μέρες με την οικογένεια τους το καλοκαίρι.

Τη βιώνουν οι εργαζόμενοι στα ΑΤΤΙΚΑ που τη μια εβδομάδα εργάζονται, την άλλη αναστέλλεται η σύμβαση τους ή δουλεύουν κάποιες ώρες μέσω του προγράμματος ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ και όσοι

εργάζονται στερούνται ακόμα και το διάλλειμα τους γιατί η εργοδοσία επιλέγει να απασχολεί το ελάχιστο προσωπικό.

Αυτή τη δημοκρατία την βλέπουμε στους τζίρους των επιχειρηματικών ομίλων του κλάδου που πολλαπλασιάζονται ενώ εμείς γονατίζουμε από την εντατικοποίηση μετρώντας καθημερινά θύματα εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών. Άδειες, ρεπό, διαλείμματα, ωράρια έχουν γίνει λέξεις ταμπού προκειμένου "... να βγει η δουλειά".

Και αναρωτιούνται κάποιοι συνάδελφοι "πόσο χειρότερα να γίνουν τα πράγματα;".

Συνάδελφοι όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η αντεργατική επίθεση και η εργοδοτική ασυδοσία είναι βαρέλι δίχως πάτο, δεν έχει τέλος. Τα νέα μέτρα ανοίγουν την πόρτα για τα επόμενα ακόμα χειρότερα. Τα δικαιώματά μας θα μπαίνουν συνεχώς στην μέγγενη της κερδοφορίας των εργοδοτών, καθορίζονται σύμφωνα με τις αντοχές της οικονομίας και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων.

Η κυβέρνηση θεωρεί πρόοδο την επέκταση του εργάσιμου χρόνου, πέρα ακόμη κι από τα όρια της αντοχής του ανθρώπινου οργανισμού.

Έρευνα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας αναφέρει ότι μόνο το 2016 πέθαναν 745.000 εργαζόμενοι από εγκεφαλικό ή καρδιακές παθήσεις, μόνο και μόνο επειδή δούλευαν 55 ώρες την εβδομάδα. Πόσοι άραγε θα πεθάνουν το 2021 όταν οι ώρες εργασίας τη βδομάδα θα φτάνουν τις 78!!!

Ας αναρωτηθούμε πόσοι συνάδελφοι στα σ/μ τους τελευταίους μήνες έφυγαν από τη ζωή είτε από εγκεφαλικό, είτε από καρδιακές παθήσεις και μάλιστα νέοι ηλικιακά.

Η κυβέρνηση λέει ότι οι αλλαγές στα εργασιακά θα δίνουν «δύναμη στον εργαζόμενο». Πόσο «δυνατός» όμως θα αισθάνεται κάποιος όταν δεν θα μπορεί να υπολογίζει πότε, πόσο και πώς θα δουλεύει; Όταν θα αναγκάζεται να δουλεύει ως 13 ώρες την ημέρα, συνεχόμενα ή σπαστά, από το σπίτι ή από το χώρο εργασίας, Κυριακές και αργίες. Πόση δύναμη έχει όποιος δεν ξέρει πότε θα δει το παιδί του, πόσο εισόδημα θα φέρει στο σπίτι, πού θα είναι ο χώρος εργασίας του, ποια μέρα θα ξεκουραστεί;

Για εμάς σύγχρονο και προοδευτικό το 2021 με την επιστήμη και την τεχνολογία να έχουν κάνει άλματα είναι να εργαζόμαστε λιγότερες ώρες, ασφαλείς και υγιείς, με μισθό που να μπορεί να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες μας, να έχουμε χρόνο για ξεκούραση, για την οικογένεια μας και τους φίλους μας, να μπορούμε να πάμε διακοπές. Να μπορούμε να ζούμε και να εργαζόμαστε με αξιοπρέπεια.

Για αυτό και απορρίπτουμε τα σχέδια κυβέρνησης και εργοδοσίας. Απορρίπτουμε τον εργασιακό μεσαίωνα.

Αυτό αποτυπώνεται και στην επικαιροποιημένη πρόταση νόμου που καταθέτουμε σωματεία, εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες στα πολιτικά κόμματα, ώστε να γίνει πρόταση νόμου προς τη Βουλή και ορίζει μεταξύ άλλων: Ο κατώτατος μισθός καθορίζεται από Εθνικές Γενικές Συλλογικές

Συμβάσεις Εργασίας και όχι από το κράτος, ενώ οι υπόλοιπες ΣΣΕ (κλαδικές, επιχειρησιακές κ.ά.) δεν επιτρέπεται να έχουν δυσμενέστερους για τους εργαζόμενους όρους από αυτή. Η ισχύς τους είναι άμεση και αναγκαστική, ενώ οι όροι των ατομικών συμβάσεων ισχύουν μόνο εφόσον είναι για τους εργαζόμενους ευνοϊκότεροι από τους όρους των ΣΣΕ. Προβλέπει επίσης την κατάργηση διατάξεων που προβλέπουν ελαστικές μορφές εργασίας (μερική και εκ περιτροπής απασχόληση), όπως και για την «ενοικίαση» εργαζομένων, την κατάργηση εξαιρέσεων κλάδων από την κυριακάτικη αργία. Καταργούνται διατάξεις περιορισμού της συνδικαλιστικής ελευθερίας και έκφρασης, περιορισμού του δικαιώματος στην απεργία.

Συνάδελφοι

- ✓ Δεν υπάρχει διεκδίκηση των εργαζομένων, η οποία να μην «σκοντάφτει» στο πολυπλόκαμο αντεργατικό πλαίσιο που έχουν διαμορφώσει όλες οι κυβερνήσεις.
- ✓ Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να θεωρούμε «περασμένα - ξεχασμένα» όσες κατακτήσεις και δικαιώματα μας ξήλωσαν τα τελευταία χρόνια.
- ✓ Στο βαθμό που αυτή η πρόταση θα γίνει υπόθεση όλο και περισσότερων εργαζομένων, συνδικαλιστών και σωματείων γίνεται ακόμα πιο αποτελεσματική και η πάλη για απόσυρση εδώ και τώρα του νέου αντεργατικού νομοσχεδίου.

Ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και σωματεία έχουμε κάνει σαφές ότι θα κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για να μην κατατεθεί αυτό το τερατούργημα και απαιτούμε την απόσυρση του εδώ και τώρα.

Με τις κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος, τη απεργία στις 6 Μάη, την άμεση κινητοποίηση μας στο υπουργείο εργασίας, την ημέρα που επίσημα ο υπουργός εργασίας παρουσίαζε τις ανατροπές του αιώνα, το μεγάλο συλλαλητήριο στην Αθήνα και σε πολλές άλλες πόλεις στις 13 Μάη στείλαμε ξεκάθαρο μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση, σε κυβέρνηση – εργοδότες και λοιπούς συνοδοιπόρους τους στο συνδικαλιστικό κίνημα ότι με όλες μας τις δυνάμεις θα παλέψουμε για να αποσυρθεί το νομοσχέδιο έκτρωμα.

Το σωματείο μας μαζί με άλλα κλαδικά στο εμπόριο στις 22 Απριλίου προχωρήσαμε σε κινητοποίηση στο υπουργείο εργασίας καταγγέλλοντας τα σχέδια της κυβέρνησης, διεκδικώντας μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, ιδιαίτερα στα σ/μ, κατοχύρωση της Κυριακάτικης Αργίας, του δώρου. Πάνω από ένα χρόνο κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για να αποκαλυφτεί η εγκληματική ευθύνη κυβέρνησης και εργοδοσίας, να μπει ένα φρένο στην εργοδοτική ασυδοσία.

Και εκεί που οι συνάδελφοι πήραν την υπόθεση υπεράσπισης των δικαιωμάτων τους στα χέρια τους μαζί με το σωματείο τους είχαμε αποτελέσματα...

Αυτή την προσπάθεια πρέπει να δυναμώσουμε. Να γίνει ο αγώνας μας πιο μαζικός, πιο αποφασιστικός. **Σε αυτόν τον αγώνα, σε αυτήν τη μάχη που είναι σε εξέλιξη δεν περισσεύει κανείς.**

Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από τα συνδικαλιστικά στηρίγματα της εργοδοσίας και της κυβέρνησης που εκτός από το γεγονός ότι έλαμψαν δια της απουσίας τους και αναφερόμαστε στα

εργοδοτικά σωματεία των σ/μ που δεν είδαν και δεν άκουσαν για κρούσματά, για νεκρούς συναδέλφους, για τους εργοδότες που λιώνουν στη δουλειά τους συναδέλφους 7 ημέρες την εβδομάδα. Που φτάνουν στο σημείο να μην αλλάξουν ούτε "και" από όσα και η εργοδοσία λέει. Τώρα ξαφνικά κάποιοι από αυτούς βγαίνουν χαμογελαστές φωτογραφίες στην Ερμού, σηκώνοντας σκόνη για την υπεράσπιση της Κυριακάτικης Αργίας.

Και αναρωτιόμαστε που ήταν και είναι αυτοί οι συνδικαλιστές όταν ο ΑΒ καλούσε τους εργαζόμενους για δουλειά τις Κυριακές και τις Αργίες και αντίστοιχα ο Σκλαβενίτης και άλλοι.

Που ήταν και που είναι όταν η ΙΚΕΑ με το τυράκι της εθελούσιας πετάει στην ανεργία 80 εργαζόμενους σε Γιάννενα και Λάρισα.

Όταν οι εργαζόμενοι στα ΑΤΤΙΚΑ καλούνται την Παρασκευή να εργαστούν και την Κυριακή με την αγανάκτηση να ξεχειλίζει και λόγο των αναστολών και των προγραμμάτων ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ. Μήπως έτρεχαν να καλύψουν την απεργοσπασία τους και υπολόγιζαν στα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία τους συναδέλφους που ήταν σε αναστολή.

Θα πάρει θέση το επιχειρησιακό του Πλαισίου για τις απολύσεις των δυο συναδέλφων στις αποθήκες ή πάλι θα ακούσουμε το γνωστό " δεν καλύπτονται από το σωματείο είναι εργολαβικοί. "

Για την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ δεν αναρτιόμαστε γιατί ξεκάθαρα έχει πάρει θέση και έχει βάλει πλάτη στο έγκλημα... μάλιστα σε αυτό το έκτρωμα βλέπει και θετικές πλευρές.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας, της ίδιας της ζωή μας βρίσκεται αποκλειστικά στα δικά μας χέρια.

Και είναι η μόνη ευθύνη που έχουμε αν δε θέλουμε να ζούμε σε σύγχρονοι σκλάβοι.

Την Πέμπτη 3 Ιούνη απεργούμε και συμμετέχουμε στην απεργιακή συγκέντρωση 10.00πμ στα Προπύλαια.

Απαιτούμε μαζικά συλλογικά:

- ✓ **Να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο – έκτρωμα!**
- ✓ **Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι και οι διατάξεις που διευθετούν το χρόνο εργασίας, οι νόμοι των ελαστικών σχέσεων εργασίας, οι νόμοι που ξηλώνουν την Κυριακάτικη αργία!**
- ✓ **Προχωράμε μέσα στην εβδομάδα σε παρεμβάσεις στις εργοδοσίες του Πλαισίου και του JUMBO και στο υπουργείο εργασίας με απαίτηση οι συνάδελφοι που απολύθηκαν, να γυρίσουν στη δουλειά τους.**
- ✓ **Την Τετάρτη 2 Ιούνη, 6.00μμ προχωράμε σε μαζική εξόρμηση – κάλεσμα στην απεργία 3 Ιούνη, στα καταστήματα της Ερμού.**

